

Posudek vedoucího na bakalářskou práci:

Barrandovské Terasy jako místo paměti

Jaroslava Veselá

Jaroslava Veselá se v předkládané bakalářské práci pokusila zpracovat dějiny Barrandovských teras perspektivou paměťových studií. Vycházela z konceptu míst paměti francouzského historika Pierra Nory a inspirovala se též modelem kulturní paměti německého egyptologa Jana Assmanna. Již v úvodu posudku musím konstatovat, že se jí tento záměr nepodařilo cele naplnit. Autorka nedokázala koncept míst paměti na zvolené téma funkčně aplikovat.

V důsledku se tak práce rozpadá na dvě nepřilíš související části. Ve většině textu Jaroslava Veselá popisuje dějiny areálu Barrandovských teras, v druhé kapitole (Barrandovské Terasy jako místo paměti) pak shrnuje vývoj paměťových studií od Halbwachse, přes Noru až k Assmanovi, aniž by se jí však dařilo obě linie funkčně propojovat.

Bakalářská práce nabízí komplexní a dobře strukturovanou historii Barrandovských teras, jež se ovšem omezuje na popisnou rovinu. Autorka shromáždila množství novinových článků, fotografií, filmových dokumentů či osobních svědectví, jež nějak souvisí s areálem, a přehledně je uspořádala. Nedokázala však tento materiál vytěžit prostřednictvím jasně formulované výzkumné otázky. Základní organizační strukturu práce tak představuje chronologie. Jaroslava Veselá popisuje, jak se postupem času měnily Barrandovské terasy, aniž by promýšlela paměťový rozměr lokality. Čtenář tak v textu jen obtížně hledá odpověď na otázku, proč bychom o Barrandovských terasách měli uvažovat jako o místě paměti.

V kapitole o metodologii, kde autorka popisuje koncepty paměťových studií, nalezneme několik spíše fragmentárních poznámek k možné paměťové funkci teras. V návaznosti na Norovo pojetí míst paměti Jaroslava Veselá charakterizuje komplex na Barrandově jako „... prostor, protkaný příběhy mnoha lidí, návštěvníků, zaměstnanců, které se zde každého dne propojovaly. Tyto příběhy, vzpomínky a zážitky dotvářejí dějinný příběh...“ (s. 11). Když připomíná úvahy Jana Assmanna o repetitivním charakteru paměti, konstatuje Veselá: „Čím častěji kupříkladu tedy hosté Barrandovské Terasy navštěvovali, tím více si dokázali zapamatovat zažité podněty a mohli tak mnohem hlouběji reflektovat podobu restauračního provozu. A pomocí těchto vzpomínek může právě v dnešní době docházet ke zpřítomnění a

znovuoživení ducha doby 30. let minulého století.“ (s. 14) Problém těchto úvah však spočívá v tom, že nejsou konkrétně doloženy. Jaroslava Veselá bohužel nepracuje s prameny, které by vypovídaly o vzpomínkové praxi spojené s areálem. Řada dílčích témat práce má takový potenciál, jako například fenomén tzv. urbexu. Autorka se však omezuje na všeobecný popis a nesnaží se proniknout hlouběji do matérie, což by v tomto konkrétním případě znamenalo analýzu reprezentací daného místa na sociálních médiích typu Facebooku, Instagramu či Pinterestu. Za obdobně nevyužitě šance považuji vytěžení čtenářsky velmi populárního žánru hereckých pamětí a biografí, v nichž se prostor Barrandova často objevuje. Systematičtěji mohla autorka pracovat s průvodci. Téma by si zasloužilo též metodologicky promyšlenější analýzu tisku po roce 1989, v jejímž rámci autorka mohla využít moderní technologie a postupy – (korpusová) diskurzivní analýza, databáze typu Annopress či Newton Media. Tyto možnosti jsme v rámci konzultací nad bakalářskou prací opakovaně diskutovali, Jaroslava Veselá však tyto podněty nerozvinula.

V rámci obhajoby tak před Jaroslavou Veselou stojí hned několik klíčových otázek, jež souvisejí se základní architekturou její bakalářské práce. Jejich zodpovězení může, jak doufám, poněkud otupit některé z mých kritických komentářů. Autorka by měla osvětlit paměťovou funkci komplexu a konkrétně ilustrovat, jak se prostřednictvím Barrandovských teras komunikovala historie. Měla by ukázat konkrétní vzpomínkové praktiky, jež s místem souvisejí. V poměrně dlouhém období, jež autorka popisuje, se symbolické významy spojené s místem jistě měnily. K jakým posunům ve vyznění místa docházelo? Lze určit, kdy byla paměťová funkce místa nejvýraznější?

I přes výše rozvedené výhrady bych v závěru posudku rád konstatoval, že předkládaný text splňuje podmínky kladené na tento typ závěrečných prací, a tak jej doporučuji k obhajobě a navrhuji klasifikaci dobře.